

VALMIERAS ĶĪMIKĀS

Ekonomiskās realitātes un aktualitātes

Pēc otrdien notikušās operatīvās sanāksmes rūpnīcas direktors INĀRS POLAKS un galvenais ekonomists ZIGURDS ĀBELE sniedza laikrakstam nelielu ekspressintervju. Publicējam viņu atziņas, vērtējumus un domas par aktuālākajiem uzdevumiem.

Neraugoties uz visiem sarežģījumiem, lielajam grūtībām materiāli tehniskajā apgādē un enerģētisko resursu trūkumu, rūpnīca dzīvo un strādā. Darbojas visi pamatcehi, pagaidām izejvielu trūkuma dēļ nedarbojas vienīgi 5. ceha piesūcināmo materiālu iecirknis. Jautājumus par mūsu produkcijas piegādi citām valstīm, bijušajam PSRS republikām, galvenokārt Krievijai un Ukrainai, risina starpvalstu sarunās, palabām tiek precīzēti izveidamo izstrādājumu saraksti. Tas attiecas gan uz elektro un siltumizolācijas, gan uz dekoratīvajiem audumiem, lentām. Stikla lodīšu šajās sarakstos nav. Tāpat starpvalstu līgumos liks fikšētas arī izejvielu piegādes Latvijas uzņēmumiem, lai skaitā arī mūsu rūpnīcai. Iepriekšējie aprēķini liecina, ka šo izejvielu daudzumi un sortimentis ir mazāki nekā mūsu faktiskās vajadzības.

Direktors un galvenais ekonomists sevišķi uzsvera, ka **nemīlīgi aug visu izejvielu un enerģētisko resursu cenas**. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi būt ļoti taupīgiem. Jo zemāka būs produkcijas pašizmaksas, jo labāk vares atļaut cilvēku darbu. Paejot pa cehiem, pa rūpnīcas teritoriju, nereti var redzēt nesaimnieciskuma pazīmes — pa zemi metālas lodītes, konteinerus — stikla šķiedras mikstās atgājas. Ievērosim, ka lodīšu kilograma cena ir 14 līdz 20 rubļi kilogramā. Piemēram, ja cilvēks pastaigātu pa teritoriju, salastos 2,5 kg lodīšu, viņš varētu nopelnīt dienas algu. Mūsu produkcijas cena arī nemīlīgi aug un ļau tagad sasniesuši tādu līmeni, kad tās patērētāji vairs nav ieinteresēti pirkt to un daži pat atteikties no piegādēm. Tāpēc mums jānopelna sava alga ne tikai ar apzinātu darbu, bet arī ar taupību ikkatrā vietā. Nesaimnieciskumam un izšķērdībai jāsakā kategoriskis — nē! Tas nav tikai lozungus, kā stagnācijas gados, bet gan rūpnīcas un visa mūsu kolektīva izdzīvošanas jautājums.

Par energoresursiem. Kā apspriedē teica komercdirektors Aldis Rudzītis, kurināmais un degviela pamazām pienāk. Bet tās ir pamaz un tā ir dārga. Tāpēc ir nepieciešams samazināt mazgātu patēriņu apkures vajadzībām. Ir aprēķināts, ka ik dienas apkures, ūdens sildīšanas un 1. ceha vajadzībām dūmēni izkūp... 700 tukstoši rubļu. Tāpēc turpmāk telpas būs vēsākas, silto ūdeni dzīvojamajām mājām pados tikai sestdienās un svētdienās, bet vasaras mēnešos, iespējams, pārtrauks tā padevi dzīvokļiem un būrdarziem. Patlaban pilsētas māju ledzīvotāji, kas saņem siltumu no rūpnīcas katlu mājas, maksā tikai vienu procentu no kurināmā pašreizējās faktiskās izmaksas. Tātad — taupīsim arī siltumu!

Operatīvajā apspriedē rūpnīcas direktors informēja klātesošos par savu komandējumu uz Maskavu. Viņš tur piedalījās starpvalstu akciju investīcijas holdingu kompānijas «Elektrokompless» direktoru padomes sēdē. Mūsu rūpnīca ir šīs kompānijas akcionārs, jo tas ir izdevīgi, tas palīdz mums sadarboties un uzturēt sakarus ar visiem patērētājiem elektronikas un elektorrūpnīcas nozarēs, kopīgi risināt aktuālas problēmas, kas ir svarīgas abām pusēm. Samunās noskaidrojās, ka lielā daļā mūsu produkcijas — galvenokārt elektrozlātes audemu — saņem mēji ir ieinteresēti arī turpmāk saņemt šos audemus tieši no Valmieras rūpnīcas. Tāpēc kompānijas un lielāko uzņēmumu vadītājiem ir jānodrošina uz Krievijas valdības iedarbības uz Krievijas valdības apmācību, lai radītu labvēlīgākus apstākļus rūpnīcas apgādē ar nepieciešamajām izejvielām. Taču galvenās problēmas ir risināmas tikai starpvalstu līmenī. Inārs Polaks apmeklēja arī vispārējās mašīnbūves ministriju, kuras sistēmā ir daudz rūpnīcas produkcijas patērētāji. Arī tur tika risināti turpmākās sadarbības jautājumi.

HERMANIS HERCBERGS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Iznāk kopš 1979. g. 25. oktobra

CETURTDIEN, 1992. gada 27. februārī

Nr. 7 (592)

Trīsdienu «nāves pauze» izturēta

Pagājušajā nedēļā direktora vietnieks ALDIS RUDZĪTIS piedalījās premjerministra IVARA GODMAŅA organizētajā monopoluzņēmumu sanāksmē. Latvijā ir vairāki desmiti Krievijas rūpnīcām nozīmīgi produkcijas piegādātāji, to vidū arī mūsu rūpnīca, kuri visbiežākajā veidā var sekmet vai kavēt mašīnbūves, aviācijas būves un cita veida ražošanu kaimiņvalstīs. Tā kā republikas uzņēmumi izjūt pret mums vērstu sābatožu, pienācis brīdis pretreakcijai.

Godmaņa kungs informēja uzacīnātos par Latvijas un Krievijas savstarpējo līgumu parakstīšanas problēmām. Kopš novembra Latvija nesaņem mazgātu, kaut cik neliels atspaidis ir vienīgi sešprocentīgie atskaitījumi par diželeļģevielu, kas tiek transportēta caur Ventspils ostu. Saprotot grūtības ar pārtiku Sanktpēterburgā, uz turieni nosūtīti divi vilciena sastāvi, bet arī šīs solis nav mikstinājais

Krievijas funkcionāru sirdis. Nerisnās jautājumi par metāla, ķīmiskās produkcijas u.c. iepirkšanu no Krievijas. Latvijā joprojām uz tur mums svešo armiju, arī par to netiek maksāts. Ir galīga nesakaidība, kura liecina darboņi organizēt Baltijas valstu boikotu, tomēr Latvijas valdībai esot pārliecība, ka pats augstākais ešelons tas nesot.

Ir mēģinājumi beidzot sākt dot atbildes reakciju. BORISAM JELCINAM nosūtīta ANATOLIJA GORBUNOVA un IVARA GODMAŅA parakstīta telegramma par stāvokli Latvijā. Beidzot tika pieņemti arī lēmums ieturēt trīs dienu «nāves pauzi» monopoluzņēmumu produkcijas nosūtīšanā Krievijai.

Istas vienotības nav arī Baltijas valstu sadraudzībā. Piemēram, Igaunija mēģina ledzīvoties, pārdomot Latvijai enerģiju no Sanktpēterburgas atomenerģētikas avotiem

(Igaunija ir šīs enerģijas tranzitvalsts).

Valdība aktīvi meklē izeju no stāvokļa. Šobrīd republikā tiek uzkrāta pārtika, ja attiecības ar Krieviju neuzlabosies, tā tiks realizēta trešās pasaules valstīs, ar kurām perspektīva iespējama sadarbība.

Politikā kāpj ekonomikā ar abām kājām. Politikā tiekam ierauti arī mēs. Un tā katru mūsu strādātējiem šobrīd ir atkarīga arī no rūpnīcas un Latvijas Republikas vadītāju darbības.

Tā bija pagājušajā nedēļā. Otrdien situācija atgriezusies iepriekšējā guļņē. «Nāves pauze» beigusies, un produkcija tiek sūtīta visiem, ar kuriem mūsu rūpnīcai noslēgti līgumi. Māzēms un borskābes sagādes jautājums paliek atklāts, — šīs izejvielas tuvojās izsīkumam. Rūpnīcas komercdienests turpina to meklējumus.

ALDI RUDZĪTIS uzklausīja VIZMA LEJSTRAUTA

Krimināldrāma ar nelabu smaku

Tas notika 10. februārī ap pl. 11 pie rūpnīcas transporta vārtiem. 18. ceha autovadītājs Viktors Mihņevičs ar asenizācijas automašīnu mēģināja izbraukt no rūpnīcas teritorijas. Apsardzes daļas darbinieki, kas tolaik dežurēja šajā caurlaides punktā, viņu aizturēja, jo nebija ceha priekšnieka Alekseja Jarceva atļaujas.

Mihņevičs aizsēdza mašīnas durvis un aizgāja, nereaģējot uz apsardzes darbinieku aizrādījumu atbrīvot brauktuvi. Rezultātā 45 minūtes satikums bija paralizēta. Tikai tad, kad ar uzņēmuma auto-

celtņa palīdzību asenizācijas mašīnu aizvilka malā, satikums te tika atjaunots.

Sāda rīcība Mihņevičam ļoti nepatīka. Atgriezies nolikuma vietā, viņš automašīnā esošo netiro šķidrumu izlēja turpat pie transporta vārtiem, nodarot ļaunumu dabai un apkārtējai videi.

Bet ar to viss vēl nebija beidzies. Pl. 13.15 V. Mihņevičs deļu setā aiz 5. ceha piesūcināmo materiālu iecirkņa izlauza caurumu, pa kuru iznesa no rūpnīcas teritorijas saimi, iecēla to vieglajā automašīnā «Ziguli» ar valsts numuru 18-88 LT un aizbrauca. Tādējādi viņš rupji

pārkāpa rūpnīcā noteikto caurlaides režīmu.

Finālā šim notikumam ir stingrais rājēms Viktoram Mihņevičam. Vainīgajam februārī netiks izmaksāta premija un pārtikas kompensācija. Disciplināri sodīti arī 18. ceha brigadieris A. Vaičovs, remonta meistars V. Mihailovs un 18. ceha priekšnieks Aleksejs Jarcevs.

Vieļa pārdomām: Kas bija saimi? Kur tas palika? Ar ko izskaidrojams smieklīgi nenopietnais sods? Kurš maksās par 45 minūtes paralizēto satiksmi un gēns citus no tā izrietošos zaudējumus?

Apbalvojumi

2. ceha grīstes tīnēja Dominika Bondareva, spoletāja Olga Kozova un 5. ceha strādāniece Nina Zitkēviča par ilggadēju un nevainojamu darbu apbalvotas ar rūpnīcas Goda rakstu un naudas prēmiju.

HRONIKA

Sakarā ar jaunā kokapstrādes iecirkņa izveidošanu rūpnīcā remontu un celtniecības iecirkņa strādāniece Ivo Vilsons nosūtīts uz gatera vadītāju sagatavošanas kursiem mežsaimniecības ražošanas apvienībā «Latvijas mežs» mācību centrā. Tur viņš mācīsies un izeis ražošanas praksi līdz 8. maijam.

Janvārī rūpnīcā savākti un nodoti 11 tonas metālūžņu par kopējo summu 668 rubļu. Saskaņā ar pastāvošo nolikumu prēmēti vairāki 18. un 12. ceha darbinieki.

IR ARĪ BALTA KRĀSA

(DOMĀTS SĪVIETĒM)

Iedomāsimies, ka mēs sežam visparastāko koka šūpolu vienā galā. Tajā, kas ir pie zemes. Un nav, kas mūs līdzsvaro, pacel no šī piezemētā stāvokļa...

Bet nu atmetīsim ar roku visām naudas grūtībām, nepatīkšanām darbā un sarežģījumiem sadzīvē. Jo viss šīs nervus bojājošais komplekss būs arī uz priekšu. Un tieši tāpēc mums tik nepieciešams kāds spožs, balts akcents pelēkā ikdienā. Tik balts un spožs kā nams Mežaparkā, Poruka ielā 10.

Uzdāvīsim sev, tikai sev kādu dienu, kādru mirkli, lai pabūtu «BURDA MODEN». Pēc tās apmeklējuma atkal kādu nedēļu varēsim iet, atlicot plecus un zodu pavirzot nedaudz uz priekšu. Jo «BURDA MODEN» mums atgādā-

nās, ka esam sievietes, kolosālas un neatkārojamas katra pati par sevi, un tikai mūsu rokās un spējā ir atrast un saglabāt šo vienreizību.

Salonā jūtams, ka te tiek gaidīta ikviens. Tikai jāsapemas un jābrauc. Vislielākā piekrišana, kā stāsta nama administratore Rasma Smilga, esot bibliotēkai. Tajā ieeja — 20 rubli, un jūsu rīcībā būs 20 nosaukumu žurnāli un katalogi šūšanai, adīšanai, tamborēšanai, «Annu», «Burdu» un «Verenas» ieskaitot. Ar kopējamā aparātā palīdzību bibliotēkare Rasma Zemberga nokopēs jūsu interesejošu modeli, — lūdzu, dariniet to sev. Sīs prieks savukārt maksās tikai 5 rubļus.

Jūsu rīcībā ir arī konsultanti — augstas klases šuvējas, adītājas, tamborētājas. Par konsultācijām

arī jāmaksā, toties būs garantija, ka, piemēram, par 150 rubļiem piegrieztais un vienlaikus līdz pirmajai uzlaikšanai sagabātais apģērba gabals būs jums kā uzliets.

Frizētavas un kosmētiskā kabīneta sliekšni gan varat pārkāpt tikai tad, ja jūsu makā ir valūta.

Toties kafējnīca un visdrizākajā laikā darbu uzskāoša veikals — par tiem pašiem rubļiem. Taupīt tos tāpat nav vērts!

Un vēl: pusaudžu problēma, kad topošās dāmas krauj sev virsū visu, kas viņām liekas skaists. Māmiņas, aizvediet savas meitas uz «BURDA MODEN», parunājieties ar konsultanti. Meitenes noteikti ieklausīsies teiktajām.

Lai mums visām pietiktu uzņēmības padomāt arī par sevi!

VIZMA LEJSTRAUTA

Sports

Distancē — slēpotāji

22. februārī Baulu sporta kompleksā notika rūpnīcas 1992. gada spartakiādes sacensības distancē slēpošanā. Dalībnieku skaits gan bija pamazs — 16 kungi un tikai 4 dāmas.

3 km distancē dāmām pirmajās trijās vietās ierindojās V. Baltiņa (2. c. V m.), S. Auziņa un M. Tukmānova (abas 4. c. I m.).

5 km kungiem — I. Eskinis (2. c. V m.), D. Solovjovs (2. c. II m.) un M. Klapeņkova (2. c. dienas m.).

Kopvērtējums: 2. ceha V m.; 2. c. II m.; 18. cehs.

Četri ar minusu

Pēc tradīcijas mūsu laikraksta redakcija kopā ar sporta dzīves vadītājiem ik gadus rezumē sasniegto un informē lasītājus par gaidāmo. Šoreiz saruna notika ar sporta darba metodiskiem ZAIGU VIATERI un IVARU SILĪNU.

— Kā vērtējat 1991. gada rezultātus?

— Gads kopumā nav bijis sliktis: pēc gada pārtraukuma atkal izcīnīta pirmā vieta rajona spartakiādes kopvērtējumā rūpnīcības uzņēmumu grupā. Mūsu sportisti ar atzīstamām sekmēm piedalījušies rajona, republikas un starptautiskajās sacensībās, izaudzinātās Barcelonas olimpiskā spēļu dalībnieka kandidāts — tas ir Aldis Kļaviņš airēšanas slalomā (viņa tēvs strādā mūsu uzņēmumā). Esam piedalījušies draudzības sacensībās Tverā, Lietuvā, tepat Latvijā dažādos sporta veidos.

Rūpnīcas spartakiādē pērnā gada noritēja 14 sporta veidos (nenotika sacensības slēpošanā, virves vilkšanā un svāra bumbu sacensībās). Ja slēpošana nebija iespējama smiega trūkuma dēļ, tad par pārejīgiem diviem veidiem jāteic, ka tie vainojama organizatoriskā neizdarība. Spartakiādē piedalījās 17 komandas (1989. g. — 20, 1990. g. — 16) ar 421 dalībnieku. Kopvērtējumā uzvarēja 2. ceha 5. maīņas komanda, kas piedalījās 12 sporta veidos. Atkal jāuzteic šīs maīņas priekšiece Anita Martinsons, kurai ir nenogurstoša organizatore (ne tikai sporta, bet arī citu sabiedrisku pasākumu rīkošanā). Šī kolektīva sportisti ir arī vairāku rūpnīcas izlases komandu dalībnieki. Otrajā vietā ierindojušies remontu un mehāniskā ceha, bet trešajā vietā — 4. ceha 1. maīņas ko-

mandas. Neviens sporta veidā nestartēja 4. ceha 2. maīņas, 12. un 19. ceha komandas.

Rūpnīcas sportisti ir pārstāvēti rajona izlases komandās vairākos sporta veidos (basketbols, volejbols, galds teniss, vieglatlētika u. c.), un arī republikas komandās, piemēram, airēšanas slalomā, automobilismā, planierismā u. c.

Un tomēr, sacīja Ivars Silīņš, vērtējot visu darbu kopumā, pilnībā gandarīti būt nevaram. Ja būtu jāizteikt atzīmes kā skolā, tad tā būtu četri ar minusu.

Rūpnīcas spartakiādē varētu būt kuplāks dalībnieku skaits. Katrā cehā un daļā taču var atrast cilvēkus, kuri, ja arī nav skrejēji vai spēka vīri, tomēr varētu piedalīties pavasara skrīšanas krosā, šahā, dambretē, novusa, spēlēt volejbolu utt. Jāteic, ka spartakiādes sacensības reizēm bija stieptas, rīteja neinteresanti, formāli. Tāpēc arī nolēmām šogad šo to izmainīt. Daudzās sporta veidos palielinās dalībnieku vidējais vecums, maz jauniešu papildina sportistu un fizikultūriešu rindas.

Ir arī problēmas, kurus paši vien atrisināt nevaram. Piemēram, var rasties problēma ar sportistu braukšanu uz sacensībām, ja pietrūks degvielas (kas kļūst arī arvien dārgāka). Par inventāru — ja arī līdzekļi ir, tad inventāru nopirkt ir ļoti grūti, dažos gadījumos pat neiespējami. Nav savas sporta zā-

les. Šo problēmu atrisināsim, kad uzceļ sporta korpusu Baiļos.

Un vēl jautājums par samaksu sportistiem sacensībās laikā.

Līdz zināmajam laikam tiem, kas nodarbināti ražošanā, izmaksāja viedo izpeļņu. Tagad tā vairs nav. Varētu minēt arī citas problēmas, bet tās cenšamies atrisināt pašu spēkiem.

— Nosauciet, lūdzu, aktīvākos trenerus, sporta dzīves aktivistus, kuri ne tikai paši startē sacensībās, bet arī ir labi organizatori, sekciju vadītāji.

— Tādu mums ir daudz. Piemēram, labi darbojas treneri Māris Valtenbergs, Imants Jerkins, Valdis Vanags, Māris Strautnieks, Raimonds Ciesnieks, sekciju vadītāji Modris Baņģieris, Jānis Ligats (rūpnīcā strādā nesen, bet jau panācis šaha dzīves aktivizēšanu), Gunārs Putns, Mihails Dobrovoļskis, Ivars Dancis, Aleksejs Kozņecs, Mihails Klapenkovs (senioru grupā) un citi.

— Kā ar finansēšanu?

— Jāizteic atzinība rūpnīcas administrācijai. Neraugoties uz sadrumstotību ekonomiskā situācijā, visādām grūtībām, vienmēr ir atrasta iespēja iedalīt līdzekļus fizikultūras un sporta vajadzībām gan uzņēmumā, gan arī sponsorēšanai. Pērnā gada šim vajadzībām izlietoti vairāk nekā 300 tūkstoši rubļu. Tai skaitā inventāru un telpu ierei 61,1 tūkst. rubļu; sporta inventāra iegādei 13,1 tūkst. rubļu; transporta izdevumi un sportistu komandējumi 11,6 tūkst. rubļu; draudzības sacensību organizēšanai 17,6 tūkst. rubļu; treneru atalgošanai 26 tūkst. rubļu; sporta kompleksa «Baiļi» celtniecībai un uzturēšanai ap 100 tūkst. rubļu; airēšanas slalomu bāzei «Kračītes» 13,2 tūkst. rubļu; sporta zāles celtniecībai 65,2 tūkst. rubļu; DOSAAF vajadzībām — vairāk nekā 30 tūkst. rubļu. Trīsvalgžņu spēļu organizēšanas

fondā rūpnīca ieskaitījusi 20 tūkst. rubļu. Latvijas olimpiēša Māra Petraško sponsorēšanai — 18 tūkst. rubļu.

Lielāku finansiālo atbalstu varētu vēlēties no mūsu arodbiedrības.

— Tiktāl par paveikto un problemām. Ko varat pateikt par iecerēm 1992. gadā?

— Nu, vispirms jau mūsu pašu spartakiādē. Tā risināsies 17 sporta veidos. Katram ceļam jāpiedalās 15 veidos, kas ieskaitē. Atšķirība no iepriekšējiem gadiem, šogad paredzam spartakiādes sacensības pabeigt līdz Jāņiem. Tā būs labāk, raitāk, organizētāk. Agrāko gadu pieredze liecina, ka vasarā un rudenī cilvēki vairāk dodas atvaļinājumos, dažādos izbraukumos un ceļojumos, strādā dāros, dodas ogot un sēņot. Tādēļ arī šajā periodā nekad neizdodas sapulcināt lielāku dalībnieku skaitu. Katrā sporta veidā ir nozīmēta atbildīga persona (skat. klāpēvienotajā tabulā).

Spartakiādes sacensības ir sākušās. Čiņas pabeigūši šahisti, dambretisti, slēpotāji. Šahā 1. vietu ar 8 punktiem ieguva 1. cehs. Pareizāk sakot, rajonā pazīstamais šahists Jānis Ligats. Viņš komandā bija viens un spēja uzvarēt visus sacēnsus.

Par vienu punktu atpalika 2. ceha 5. maīņa. Trešo un ceturto vietu dalīja administrācijas un 7. ceha komandas. Dambretē, kā jau to varēja paredzēt, uzvarēja 17. cehs, kur spēlēja pazīstamais dambretists Modris Baņģieris. Talākās vietās 1. cehs un 4. ceha 1. maīņa.

Tagad kārtā ir volejbolam, galdā tenisam, zēmlēdas makšķerēšanai. Ir iecerēts, ka gandrīz katru nedēļu risināsies spartakiādes sacensības kādā no sporta veidiem. Tāpat kā iepriekšējos gados, rūpnīcas sportisti piedalīsies rajonā

rikotajās sacensībās, nozares spartakiādē, draudzības sacensībās. Šogad mūsu sportistiem jābrauc uz Tveru, Valmieru, savukārt, gaidām ierodamies poļu sportistus no Lodzas. Nesen VTU «Valmierā» sportisti ierolināja rīkot plašas draudzības sacensības astoņos sporta veidos starp abu uzņēmumu fizikultūriešiem, kas varētu izveidoties par tradicionālam.

Runājot par iecerēm, cerams, ka šogad varēsīm sarīkot arī pirmās sacensības lielajā tenisā.

Sarunu pierakstīja
Hermanis Hercbergs

IEVĒRTĪBAI!

1992. gada 7. martā Augstrozes ezērā notiks rūpnīcas startakiādes sacensības zēmlēdas makšķerēšanā (ja klimatiskie apstākļi būs labvēlīgi).

Izbraukšana pl. 7 no Smiltenes un Stācijas ielu krustojuma.
Komanda — 3 dalībnieki.

5. un 19. martā no pl. 9.00 līdz 14.00 poiklīniskas telpas pieņems acu ārsts. Interesenti varēs saņemt recepti brīļļu iegādei. Par pieņemšanu jāmaksā 3 rubļ. Iespējama iepriekšierakstīšanās.

Maksa par transporta izmantošanu (maršrutā VSSR — «Gaujā») līdz š. g. maijam noteikta ar 75% atlaidi. Ziņas pie E. Andersona, tel. 43688.

Līdz 25. martam visiem biedriem jānomaksā 1992. gada zemes nodoklis (1991. gada nodokļa apmērs). Par 1991. gadu zemes nodoklis obligāti jāsamaksā V. Rudzītei (318), O. Vasiļjevai (404), M. Končevičai (502), G. Zumentei (509), G. Popovai (608), K. Dārzniekam (622), B. Rublovskai (631), I. Lazarevai (638).

1992. gada rūpnīcas spartakiādē (Uzglabā, aizpildi)

Komandas	Sporta veidi														Sacensību norises laiks														Atbildīgais par sacensību	
	Distanču slēpošana februāris V. Vanags	Vēlības brauc. viegl. tiroliņš, maīns, I. Jerkins	Volejbols maīns, Z. Viatero	Dambrete februāris, M. Baņģieris	Šahs februāris, J. Ligats	Novuņas maīns, G. Putns	Sausana maīns, I. Jerkins	Galds teniss maīns, M. Dobrovoļskis	Basketbols aprīlis, Z. Viatero, I. Silīņš	Orientēšanās sports maīns, M. Strautnieks	Ugunsdzēsības sports — maīns, A. Nesauite	Pavasara skrījiena aprīlis M. Klapenkovs, A. Kozņecs	Virves vilkšana, maīns, I. Silīņš	Vieglatlētika jūnijs, A. Kozņecs, I. Silīņš	Makšķerēšana maīns, jūnijs, R. Ziedīns	Futbols maīns, jūnijs, J. Korsakovs, I. Priedītis	Svāru bumbu celsana jūnijs, A. Skalbe	Kop- vērtējums												
	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	V. P.	Punkti	Vieta												
Administrācija																														
1. cehs																														
2. c. I maīņa																														
2. c. II maīņa																														
2. c. III maīņa																														
2. c. IV maīņa																														
2. c. V maīņa																														
2. c. dienas maīņa																														
4. c. I maīņa																														
4. c. II maīņa																														
4. c. III maīņa																														
4. c. dienas maīņa																														
5. cehs																														
6. cehs																														
7. cehs																														
12. cehs																														
13. un 16. cehs																														
17. cehs																														
18. cehs																														
19. cehs																														

Redaktore V. LEJSTRAUJA